

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“, v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 20. mal. travna 1896.

Štev. 11.

Vabilo

k

7. letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Korčškem,

ki se bode vršil

v četrtek dné 23. mal. travna (aprila) t. l.

v Celovcu

v dvorani gostilne „pri Sandwirtu“.

Začetek ob 1/2 3. uri popoldne.

Vspored:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju.
3. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem letu.
4. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.
5. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov.
6. Razne razprave, predlogi in nasveti.
7. Gospodarski govor.

K temu shodu so uljudno vabljeni vsi udje političnega društva in tisti slovenski rodoljubi, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. **Odbor.**

Kmetske zadrug.

I.

„Brat, kterega podpira brat, podoben je utrjenemu mestu.“ (Preg. 18, 19.) Resničnost tega sveto-pisemskega izreka nam potrjuje vsakdanja skušnja. Ko bi le bil po tem nauku združen tudi kmetski stan, godilo bi se mu mnogo boljše, kakor se mu godi dandanašnji, in ne razpadal bi tako, kakor razpada sedaj. Liberalizmu se je posrečilo razcepiti kmetski stan in mu s tem vzeti trdno podlago, na kateri bi se mogel razvijati. Tako je prišel na rob propada. Vsi pravi prijatelji kmetskega stanú, tako važnega za celo človeško družbo, za cerkev in

državo, vidijo izdatno pomoč in rešitev kmetskega stanú v tesnejšem združenju, v tem, da se vsi kmetje združijo in s skupnimi močmi ter s skupnim trudom zboljšajo si svoje razmere. „Bolje je, da sta dva skupaj, kakor da bi bil jeden sam; koristi imajo od svoje zveze. Ako eden pade, vzdigne ga drugi. Gorjé mu, kdor je sam! Ako pade, nikogar nima, da bi mu pomagal.“

Zató veselo pozdravljamo misel in načrt kmetskih zadrug, ki delajo na to, da se združijo kmetje. Med Slovenci se je ta misel že dolgo gojila in razvijala po listih in zborovanjih.*) Ostalo ni pri samih besedah. V Dobropoljah na Dolenjskem so vneti domoljubi že ustanovili kmetsko zadrugo, prvo na Slovenskem.

Poprijela se je te prevažne stvari tudi država. Že dné 10. vinotoka 1893 je predložil takratni minister grof Falkenhayn deželnemu zboru načrt postave o kmetskih zadrugah in rentnih domovih. Državni zbor pa, ki toliko dragega časa — res „dragega“, saj stane jeden sam dan davkoplačevalce nad 4000 gld.! — potratil s praznim besedičenjem, a se za prave potrebe ljudstva, zlasti kmetskega stanú, le malo ali čisto nič ne zmeni, se z ono predlogo ni dosti pečal. Sedanji poljedeljski minister, grof Ledebur, jo je zopet umaknil, jo precej popravil in sedaj vnovič predložil. Sedanja predloga je mnogo boljše in popolnejša od prejšnje. Da bi le imela tudi več sreče in ne obležala zopet v državnem zboru, marveč kmalu postala postava, na korist in srečo kmetskemu stanú.

Namen novim zadrugam bode, kakor pravi načrt: zboljšati нравno in gmotno stanje kmetovalcev s tem, da se goji duh skupnosti, da se kmetje vzajemno poučujejo in podpirajo, in da se ohrani in povzdiguje stanovska zavednost ter da se zastopajo stanovske koristi zadrugnikov in pospešujejo njih gospodarske koristi.

To so gotovo lepi nameni, in da le zadrug prav kmalu in krepko delujejo, gotovo ne bo izostal veliki dobiček za kmetski stan. Za danes

*) Za danes opozarjamo le na znamenito knjigo „Črne bukve kmečkega stanú. Jedro kmečkega vprašanja.“ Spisal dr. Jan. Ev. Krek. (Primeri str. 250 nsl.) — Isti gospod je zadnji čas objavil v „Slovincu“ o kmetskem vprašanju vrsto temeljitih člankov, ktere toplo priporočamo vsem, ki jim je pri srcu blagor kmečkega stanú in s tem bodočnost slovenskega národa.

hočemo le omeniti jedno dobro stran novih zadrug. Njih namen bode med drugim tudi ta, da bodo kmetovalci s pomočjo svojih zadrug svoje pridelke sami prodajali in svoje potrebščine sami naročevali ter kupovali. Tako bodo rešeni tistih mestnih in trških nemčursko-liberalnih prekupev in kramarjev, ki polnijo svoje žepe s slovenskimi groši, v zahvalo pa Slovence zatirajo in zasramujejo. Tisti dobiček, s katerim se redijo ti ljudje, ko naše pridelke pod ceno kupujejo, a nam svoje stvari drago prodajajo, bode potem ostal kmetom, — prekupecem, večinoma nam nasprotnim mestnim in trškim „purgarjem“, pa bo vselej odprta cesta v Bismarkovino, kamor jih vleče nemčursko sreč. —

Kako bodo delovale nove zadrug, o tem spregovorimo v prihodnjih člankih. —an.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovsko šolo.) Pozivu celovške podružnice sv. Cirila in Metoda so se odzvali ter kot drugi desetak obljubljenega stotaka darovali: prof. J. H. 20 kron; č. g. J. Rozman, provizor v Šmarjeti, 20 kron; č. g. prof. A. S. v Celovcu 20 kron; rodovina Kupljenova v Črnomlju za velikonočne piruhe velikovski šoli sv. Cirila in Metoda 4 krone. Skupaj 64 kron. — Priserčna hvala. Živeli nasledniki!

Iz Beljaka. (Nesreča.) Na velikonočno nedeljo so se podali štiri uradniki državne železnice na 970 metrov visoki vrh sv. Ožbolta, raz kateri je krasen razgled. Nazaj gredé so krenili po strmi senčnati strani. Tu je zdrsnil turist Bergman vsled nepredvidnosti po ledeni ploči in padel v 300 metrov globok propad. Drugi tovariši so ga pozneje privlekli mrtvega in čisto razmesarjenega iz globočine. Ko bi bolj posvečevali velike praznike, ne bi se dogodilo toliko žalostnih nesreč.

Iz Velikovca. (Mestna hranilnica) je imela lani 950.471 gld. 57 kr. denarnega prometa; vse upravno premoženje šteje vkup 2.691.247 gld. 60 kr. Čistega dobička se je nabralo 14.427 gld. 38 kr. Hranilnih vlog je vkup 1.207.270 gld. 21 kr.; dana posojila iznašajo 1.000.414 gld. 61 kr., to je 27.770 gld. 65 kr. več, kakor prejšnje leto. Od čistega dobička se je dovolilo 5086 gld. dobrim namenom za mesto Velikovec. Škoda, da poročilo ne pravi, koliko so pripomogli k velikemu napredku posojilnice slovenski kmetje. Korist od posojilnice

Podlistek.

Kako se je Jaka latinski učil.

„Oče“, reče nekega dné Jaka, jaz nočem biti navaden, priprost človek, jaz hočem biti gospod.“

„To je pač lahko reči,“ odgovoré oče; „tudi jaz bi bil zadovoljen, če bi me kdo naredil za velikega gospoda. Ali ne veš Jaka, da mora vsak gospod znati latinski?“

„No, kaj pa je to; jaz pojdem po svetu in kmalu se naučim latinski.“

„Ako misliš, da pojde tako lahko in gladko, pa idi in skušaj,“ odvrne oče.

Jaka si natlačil žepe s črnim kruhom, in hajd na pot, učiti se latinski. Šel je naravnost za nosom izpod domače strehe. Ker ni prišel svoje žive dni od doma, čudi se zelo, ko stopi na prvi hrib in tam vidi veliko ravnino pred seboj. „Jojminá, vsklikne, to je veliko polje; kdaj ga bom imel za seboj?“ Gré pa naprej in kjerkoli sreča človeka, skrbno pazi na njegovo govorjenje, misleč, da je to latinski. Ne traja dolgo, da zagleda gospoda, ki je stal na dvorišču in rekel nekemu: „Sod okrogli.“

Te dve besedi je slišal Jaka in takoj ji je večkrat ponovil, da bi ji ne pozabil. Šel je naprej in zopet videl gospoda, ki je stal pri oknu. Pod oknom pa je stal deček in gledal nekega ptiča ter klical: „Ris tu pije!“

„Sod okrogli — ris tu pije“ je ponavljal naš Jaka in šel dalje. „Zdaj znam že pet latinskih

besed, in za trdno mislim, da kmalu postanem gospod.“ Sto korakov dalje je zopet stal nek gospod in ukazoval hlapcu, kazóe na kola: „Tu so kola!“

„Sod okrogli — ris tu pije — tu so kola!“ ponavljal je Jaka in ko si je to dobro zapomnil, poskočil je samega veselja in govoril sam pri sebi: „Ne vem, kaj so oče mislili; saj se učim latinski kar igráje in kmalu bom znal latinski jezik boljše, kakor svoj materni jezik, slovenščino.“ Šel je zopet malo naprej. Cesta ga je peljala okoli vrta, v katerem je kopal vrtnar. Kar pride gospodar na vrt in zakliče: „Tú-le koplji!“

„Sod okrogli — ris tu pije — tú so kola, — tú-le koplji,“ govoril je Jaka in odšel. Na enkrat pa se ustavi, nekoliko premišljuje in reče: „Čemu naj se toliko latinski učim; naš gospod cerkveni pevovodja ne zná več, pa je vendar gospod. Ako bi se moral še toliko tujih besed naučiti, zapomnil bi si jih, pa lahko bi se mi pri tem pamet zmedla, in kaj bi bil Jaka brez pameti!“ Pri tem modrovanju se izpodtakne ob kamen, potem pa leti domov, kar sta ga nesli nogi.

„Glejte no, Jaka je že doma“, začudijo se oče, ko je stopil v vežo. „No, koliko pa znaš latinski?“

„Sod okrogli — ris tu pije,“ odvrne s ponosnim glasom Jaka. Sklenil je namreč sam pri sebi, da odslej ne bo več govoril drugače, kakor latinski.

„Kaj blebetaš, kar nihée ne zastopi“, zagodrnjajo oče nad Jaketom. Materi pa ne dá mirú in vprašajo ga čez nekoliko časa: „Kje pa si hodil celi dan, fantek moj?“

„Tu so kola — tú-le koplji“, odreže se Jaka. „Ali se ti je pamet zmešala, da tako odgovarjaš?“ hudovali so se mati. Ali Jaka je začel znova svojo

latinsko pesen in naj so ga vprašali karkoli, ni zinil drugače, kakor: „sod okrogli — ris tu pije — tu so kola — tú-le koplji.“ In ker je vse to prav hitro izgovarjal, ni nihée zastopil kaj govori.

„Oče“, pravijo čez nekoliko dni mati svojemu možu, „najinemu Jaketu se meša; govori nekaj, pa sam ne vé, kaj. Morala sem vprašati starega pastirja, kaj bi mu pomagalo. Zdaj vé.“

„No, kaj pa?“ — „Rekel mi je, naj bi mu zviška in čisto nenadoma vlija mrzle vode na glavo. Tako bode mu kmalu prešlo.“ — „To moraš takoj poskusiti, zakaj ravno zdaj sedi pod hlevom čisto zamišljen,“ rekó oče. „Vzemi vedro mrzle vode, zlezi na hlev in izlij vodo na-nj; bomo videli, kaj bo pomagalo.“

Mati vzamejo vedro in jo nenadoma vlijejo na glavo latince. Ta poskoči, se prime za grlo in na ves glas vpije: „Oče, mati, pomagajta, oj, moja glava!“

Oče, kakor bi o vsem tem nič ne vedeli, vprašajo: „Kaj pa je; kaj se ti je zgodilo?“

„Sedel sem in premišljeval latinski; kar nankrat pa, kakor bi se odtrgalo in me hotelo ubiti, bil sem moker do kože,“ toži Jaka.

„Jaz sem mislil, da si pozabil slovenski govoriti, zdaj pa slišim, da še dobro znaš,“ smejali so se oče. — „Ravno zdaj v trenutku sem pozabil latinski, reče Jaka.“

„Sam Bog ti je to misel vzel, ker je boljši, da ostaneš stari, pošteni Jaka, nego pa nov, blazen (zmešan) gospod. Zapomni si to!“

Po teh besedah gredó oče hitro k materi in jim rekó: „Jaka je ozdravljen; Bog hotel, da mu take misli ne pridejo več v glavo.“

ima samo mesto, lepo svôto pa porabijo naši mogočnejši zlasti za „pozlačenje“ svoje nemške šole, za katero jim je dober tudi slovenski denar, a jim mrzi vsaka slovenska beseda.

Iz Doberlevasi. (Zavarovalnica.) Naznanjamo, da je g. Tomaž Laškolic, davkarski sluga v Doberlivesi, prevzel zastop zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi za okraj Doberlavas. Kdor je toraj zavarovan pri imenovani banki, ali misli h tej banki pristopiti, naj se oglasi pri imenovanem gospodu.

Iz grebinjske okolice. (To in ono!) O našem napredku, ali kaj, priča naslednji dogodek: Dne 12. p. m. popoldan po šoli v Grebinju so kupili nekteri fantje žganja ter so se ga prav hudo napili. Eden je celo na cesti pijan obležal ter so ga morali potem zdraviti. To je menda sad naše nemčurske šole. — Ker naš slavni zdravnik gosp. Fr. Herzog zavolj starosti že skoraj omaguje, je prišel na mesto njega neki tujec, trd Nemeč po rodu in mišljenju. Marsikak Slovenec je že šel k njemu pomoči iskat, pa dobil je ojster odgovor „niks windisch, nur deutsch“. To je vendar olikano povedano? Tako si upa tujec v tukajšni skoraj čisto slovenski okolici z nami postopati? In občina, ki itak zmirom v dolgovihi tiči, — mora mu za podporo menda 300 glđ. na leto plačevati. Če mu ne ugaja slovenski denar, saj mu je vedno odprta pot v blaženi „rajh“!

Iz Prevalj. (Vneti krščanski delavci) so se dne 25. m. m. spet zbrali, da slišijo kaj novega. „Kako lepo je, kjer se bratje med seboj ljubijo“, z lepim namenom zbirajo. Lepo je gledati delavce, kako zvesto poslušajo svoje učeničke, kedar jim oznanjuje prave nauke za ta svet in jih učijo spoznavati resnico od lažij, ki se trosijo od nasprotni strani med nje. Prvi je govoril č. g. kaplan Fugger in pripovedoval, kaj je nekdanji delavski stan (sužnji) mogočnega storil, pa kako je bil zaničevan, stiskan in da mu je katoliška cerkev pomagala do pravic, povzdignila ga k časti. Tako, pravi g. govornik, bo zdaj tudi cerkev rešila stiskani delavski stan; papež, škofi itd. že delajo za Vas, to so Vaši prijatelji. — Drugi, soseski gosp. duhovnik povedal je to in ono o jedeh in pijačah, zakaj jemo, zakaj dihamo itd. — Večinoma so imeli delavci svoje žene pri sebi. To bo dobro seme, na katero sv. oče zaupajo. Le „zaupaj majhno krdelec“!

Iz Gutštanja. (Gosp. Lubas.) Spoštovani posestnik in vrli rodoljub, g. Franc Lečnik p. d. Lubas, obč. odbornik v Prevaljah in načelnik posojilnice pri D. M. na Jezeru, je, hvala Bogu, toliko okrevan, da spet hodi. Lani meseca velikega srpana, ko je seno spravljalo, se je voz zvrnil na njega in ker so volji še naprej vlekli, ga je tako povaljalo, da se je znotraj vse zaprlo in se je bilo bati nevarnega vnetja. Do sedaj je ves čas zelo hudo bolehal. V sušcu je bil prvič v cerkvi. Bog mu daj kmalu popolno zdravje!

Iz Gutštanja. (Dva mrliča.) Na veliko sredo zjutraj sta v eni uri šla na oni svet stric in stričnik, Luka in Janez Potočnik. Stric je umrl ob šestih, stričnik pa ob sedmih. Stara sta bila eden 63, drugi 27 let, pa nobeden ni hotel umreti; oba sta mislila, da bosta še zdrava. Stari je imel otekel život, mlajši pa sušico in je še pred 14

dnevi zunaj hodil. Ko so mu povedali: stric umirajo, je še rahlo rekel: o — dobro da sem jaz že bolj zdrav, pa kmalu je zadremal za vselej tudi on. Njuna trupla smo zanesli ob enem h pogrebu. Hvala Bogu, da sta bila spovedana par dni prej. Ne odlagajmo! Naj bi duši bili združeni v raju.

Iz Gutštanja. (Velika noč.) Veliki petek opoldne in zvečer je otročija, kakor je tu in menda tudi drugod navada, letala v dolgi vrsti okoli cerkve in ropotala z ropotci. V soboto jeli so „veliki“ ropotati, kajpak vse drugače. Štajerski godeci so zvečer, zjutraj zgodaj in pri procesiji zbudili našim ljudem velikonočno veselje s svojo veselo „tidarida-ritata“ in s „čbum-čbum“, pa „tará-tará-tarátata“ vmes. A to moram reči, ljudij nikoli ni toliko videti blizo cerkve, ko pri „vstajenji“. Pri procesiji bilo jih je na dolgem trgu vse polno. „Če bi jih le vselej toliko prišlo v cerkev“ — je nekdo rekel. „Pokalo je, kakor bi grmelo iz naših velikih topičev. 300 medvedov — a ne 300 kovačev, pa bi ne spravili nekaj smodnika vkup! Koliko kron se je neki za veliko noč „spufalo“ v zrak po vseh župnijah na Koroškem, ki jih je kakih 300? Naši so zagnali v zrak (ali postrelili) blizo sto kron. 10.000 kron na Koroškem mislim ni dosti. Dobiček pa odnesejo — ali ne bogati tovarnarji? — Kaj lepi so bili kresovi po gorah. Videli smo ognje, ki so se sukali, križ iz več ko 40 kupcev, dolgo lepo spleteno kito itd. — Popoldne na veliko noč darujejo v cerkvi za uboge. Nabrali smo letos čez šest goldinarjev in jih v pondeljek razdelili revežem. Le škoda, da se je za smodnik več potrošilo, nego se je za reveže darovalo.

Od Suhe. (Naša posojilnica) je imela lani 16.319 glđ. 60 kr. denarnega prometa. Posojil so vrnil 2593 glđ.; izplačalo 2845 glđ., stanje je 16.417 glđ. Hranilnih vlog so vložili 4092 glđ. 35 kr., vzdignili 4700 glđ., ostalo 16.592 glđ. 48 kr. Upravnih stroškov je bilo 87 glđ. 96 kr., čistega dobička 80 glđ. 12 kr., udov 124, dolžnikov 93, vložnikov 73.

Iz Zgornje Bele. V sredo 8. t. m. so prijeli tukaj tatu, ko je hotel ukrasti denar iz pušice v bližnji, pri cesti stoječi kapelici. Zasačil ga je mimo prišedši delavec iz soseske fare. Potepuh sicer zbeži in jo popiha naravnost po cesti proti Zgornji Beli, skoz trg in naprej proti Stallhofen-u. Toda mož leti za njim, pokliče orožnike in ti ga kmalu vlovijo. Piše se Henrik Wörth in je rojen pri sv. Hubertu na Luksemburškem. Izgovarjal se je, da mu je neki tovariš svetoval, naj izprazni pušico, in mu tudi dal orodje. Treba bo paziti na pušice, zlasti zdaj po Veliki noči, ko lopovi kaj več drobiža slutijo v njih.

Iz Ljubljane. (Salezijanski sotrudniki.) Tako se imenuje družba za božjo stvar vnetih mož, ki delujejo v duhu slovečega Don Boska za krščansko izrejo uboge mladine. Iskreni duhovnik Don Bosko je po Laškem postavil več velikih zavodov, v kterih se mladina, ki bi drugače brez varstva zašla na slaba, grešna pota, uči in vzgojuje v pravem krščanskem duhu. Papeži, tudi Leon XIII., so družbo salezijanskih sotrudnikov večkrat priporočali in jej sami pristopili. Družba se je razširila tudi po drugih deželah izven Laške in i na Slovenskem že šteje mnogo prijateljev in udov. Izšla

je sedaj v daljnem Turinu na Laškem slovenska knjižica, da Slovence pouči o namenu in delovanju salezijanskih sotrudnikov. Knjižica se razpošilja na ogled. Družba ponuja svojim udom mnogo duhovnih dobrot; dolžnosti so le male, da nikomur ne bo žal, kdor pristopi. Ko se družba bolj vkorenini, napravi se tudi na Slovenskem salezijanski zavod v vzgojo in blagor revne mladine ter v korist delavskega stanú. Na čelu temu gibanju je č. g. mestni katehet Jan. Smrekar v Ljubljani. Do njega naj se obrne, kdor želi družbi pristopiti, ali dobiti kakega pojasnila.

Iz Češkega. (Kako prezirajo češke pesnike in učenjake.) Kakor ste v „Miru“ poročali, obhajal je nedavno naš dični pesnik Svato-pluk Čech petdesetletnico svojega rojstva. Kakor je že pri nas pri takšnih priložnostih, ostali smo pri slavnosti sami. To je, za naš národni praznik se „od zgoraj“ nihče ni zmenil. Tam „zgoraj“ na Dunaju še ne vedó ali nočejo vedeti, da na Češkem živijo danes trije največji pesniki, s kojimi se more ponašati Avstrija: Čeh, Vrehlický in Zeyer. Lepe besede nekdanjega ministra Conrada, da češka čast je zajedno tudi avstrijska čast, so žalibog le besede. Ali se znabiti vladi zdi, da je Svato-pluk Čech v svojih pesniških proizvodih preveč slovanski? — Mesec dni poprej je obhajal mestni arhivar praški, vseučilišni profesor dr. Jos. Emler svoj 60. rojstveni dan. Emler je kot zgodovinar predobro znan tudi izvan Avstrije, toda priznanja „od zgoraj“ ni dobil tudi ta mož nobenega. Ravno tako je bilo s slavnim profesorjem W. Tomkom, kteri je po dolgem in dolgem delovanju na vseučilišču šel v zaslužni pokoj; tako je bilo tudi pri zadnji slavnosti, prirejani na čast Vrehlickemu. Češki učenjak in pesnik ni pač še ravnotežen (!) nemškemu učenjaku! Koliko častnih odlikovanj bi že bili dobili naši učenjaki in pesniki, če bi jih bila po naključbi rodila nemška mati! Jirí Křepelka.

Glasovi nasprotnikov.

Nasprotniki pri delu. Kiršnerjev „Bauernbund“ se pripravlja na volitve. Zboroval bode v Millstatu in Rudi (!). Občni zbor bode meseca vel. travna Podkloštom. Slovenci pozor! — V Celovcu bodo napravili v kratkem veliko beračijo za „šulferajn“ in „südmark“. V gledališču bode predstava. Celovski mogotci bi svoje beliče mogli porabiti za boljše namene, osobito za sirote in mlade berače, kojih mrgoli po Celovcu.

„Schulverein“ hira! Kakor jadikujejo nemški židovski in nacionalni listi, bo letos zopet okroglih 35.000 glđ. primanjkljeja. Nemci sami se že spametujejo in ne marajo svojih krajcarjev darovati za nepotrebne „schulvereinske“ namene. Ali kaj porekó koroški učitelji, ko odpadejo „Judeževi groši“, s kterimi jih sedaj radodarno zalaga „schulverein“? Lani je sprejelo take groše kar 72 koroških „šomaštrov“.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Deželni zbor kranjski se ne skliče, kakor je bilo prvotno določeno, po veliki

Oče so prav govorili. Od te dobe je govoril Jaka gladko in lepo slovenski in nikoli se ni učil več latinski! (Poleg češkega.)

* * *

Zakaj na Ruskem ne marajo vrabcev? Rusom je vrabec zoperna, dá, prekleta in preganjana ptica. Ruska pravljica namreč pravi, da je vrabec izdal Kristusa Gospoda. Ko so Judje iskali Jezusa, da bi ga obsodili k smrti, bi vse ptice, posebno lastavice rade bile Jude odpeljale od mesta, kjer se je Kristus skrival. Vrabec pa jim je to mesto pokazal s svojim vpitjem. In ko je Kristus že visel na križu, je še baje vrabec Jude hujskal, naj Gospoda še bolj mučijo, vpijóč: Je še živ, živ, živ! Nasproti temu so golobice grgutale: Umrl, umrl! In lastavice so hotele celó Kristusu iz rok in nog potegniti žreblje s svojimi kljunčki, pa bile so preslabe. Vrabec pa je bil zavoljo svoje hudobije strogo kaznovan. Bog ga je prekel in zvezal mu nogi z nevidno vrstico, tako da ne more hoditi, ampak mora zmirom le na obeh svojih nožicah skakljati.

Kar otroci vidijo doma, o tem govoré. Nedavno je vprašal župnik nekje v šoli sina ubožnega težaka: „Tinče, ali bi mi znal povedati, zakaj so Adama in Ežo izgnali iz paradiza? — Fantiček je nekoliko časa premišljeval, potem pa se je odrezal: „Zato, ker nista mogla plačati stanarine!“ — Dečkov oče moral je nedavno iz stanovanja, ker trdosrčnemu gospodarju ni mogel poravnati stanarine.

Opekla sta se. Dva liberalca v nekem nemčurskem kraju sta dolgo iskala uzroka, da bi zatožila svojega domačega župnika pri škofu. Toda

skrbni in vestni dušni pastir njima za to ni dal priložnosti. Bil pa je eden od njih krčmar. Ta je slišal od ljudij, ki so prihajali iz cerkve v krčmo, da župnik že dolgo časa, menda že leto dni, vedno eno in tisto pridigajo. In s to tožbo prideta liberalca pred škofa. Škof pa njima rečejo: „Že eno leto vam župnik eno in tisto pridigajo, torej mi bosta zdaj gotovo znala povedati, kaj pridigajo.“ Tega pa nista mogla, ker sploh nista hodila k pridigi, od drugih ljudij pa tudi nista dosti praševala. Zato ju škof zavrnejo: „Že eno leto vam g. župnik eno in isto pridigajo, pa mi še ne vesta povedati, kaj; zato vam morajo še eno leto ravno to pridigati, da si bosta dobro zapomnila. In odšla sta z dolgim — nosom! A. K.

Pravi osel. V nekem mestu je imel krčmar napisano na svojej krčmi: „Pri zelenem oslu“. — Ko je s časom obogatel, se je sramoval tega napisa ter ga odstranil. Njegov sosed, prebrisana glava, pa dá nad svojo gostilno napraviti ta napis. Ljudje, ki so gledali le na napis, so sedaj hodili k sosedu, ki je imel vedno dosti gostov. Prvi krčmar je spoznal svojo neumnost in, da bi privabil goste zopet nazaj, je dal nad krčmo zapisati: „Tu stanuje pravi osel!“

Moč vere. Cesar Napoleon I., ki je ponižan kot ujetnik živel na Otoku Helena, vpraša nekega dne vojaka, kteri je na bregu morja stal na straži: „Ali veš kaj o Kristusu?“ Vojak odgovori: „Ne poznam nobenega Kristusa.“ Na to odgovori ujeti francoski cesar, ki se je tu v samoti zopet učil spoštovati vero, milo: „Kdor nič ne vé o Kristusu, je ubog človek. Jaz bi ne mogel moje usode prenašati, ko bi mi ne dajala Njegova vera za to moči.“

Čudni dojenec. V Ovčji vasi so ukradli Jakecu Kozjeku kozo. Jakec je imel na sumu svojega soseda in ga zatožil pri županu. Takoj je dal župan sosedovo hišo preiskati. Preiskali so vse kote, ali koze niso dobili. Ko pridejo v izbo, je tam sedela soseda pri zibelu in je v jednomer močno zibala. „Premočno ziblujete“, reče občinski sluga, ki je bil radoveden človek, ter gre k zibelu, da si pogleda dojenca. Potegne odejo, s katero je bila zibel odeta nazaj in — na nogah zvezana ter v rjuho zavita, je ležala v zibelu Jakceva — koza!

Iskrice. Veliko jedij — veliko boleznij. — Kamor hodi zmernost, tje ne hodi zdravnik.

Smešničar.

* Nekje peljajo hudodelca ali kakor se takim pravi, ubogega grešnika na morišče, da ga povzdignejo na vešala. „Zakaj“, šepne v tem gledalec sosedu na uho, „zakaj se le pravi temu, da je ubog grešnik?“ „Tega ne veš?“ odvrne mu on, „saj bogatih grešnikov ni navada obešati!“

* Kosa na kamen. „Prijatelj, kedarkoli te gledam, vselej se moram smejeti. Ti imaš vendar le prevelika ušesa!“ — „Prav imaš! Jaz tudi zmirom pravim: Moja ušesa in tvoja glava, to bi bil izvrsten — osel!“

* Nedeljski lovec. „Ali, gosp. doktor, zakaj niste sprožili puške? Ravno pred nosom vam je letel zajec, kregal je gozdar svojega soseda na lovu.“ — „Prosimo vas, revež je letel že tako dosti, nisem ga hotel še bolj prestrašiti.“

noči, temveč še le mal. srpana meseca, k izvanrednemu zasedanju. — Avstrijski socijalni demokratje so imeli o velikonoči strankarski shod v Pragi. Posvetovali so se zlasti o volilni pravici in o kmetijskih delavcih. Čutiti je, da bodo odslej socijalni demokratje s posebno silo udarili na kmete. To je pomenljivo. V poročilu se tudi poudarja, da je laška in slovenska socijalna demokratična organizacija šele v začetku, da pa vendar hitro napreduje. Če misli vodstvo napredek v surovosti in sovraštvu proti krščansko-socijalnim delavcem, potem ima prav. O kakem napredku v blagor delavskih stanov pa ne vemo niti mi, niti socijalni demokratje ničesar. — Iz Galicije se kmetje vedno bolj selijo v daljno Ameriko. Revščina jih podi z domače zemlje. Krivi velike revščine pa so največ židje. — Isterski deželni zbor bode baje v prihodnjem zasedanju zboroval v Pulju, ker slovanski poslanci v Poreču niso varni pred italijanskimi rogovileži. Ali vlada ni toliko močna, da drznim Lahonom ohladi prevročo kri? — Avstrijski in ogerski ministri se sedaj pomenjujejo o skupnem proračunu za l. 1897. Pravijo, da bodo stroške za vojsko zopet izdatno povišali. Kdaj bo temu enkrat konec? — Težave zavoljo pogodbe med Avstrijo in Ogersko so zelo velike in pravijo, da se bo pogodba ponovila še le po novih državno-zbornih volitvah. — Državni zbor se je zopet zbral dne 14. t. m. Med drugim se bo pečal tudi s poddržavljenjem severne železnice. — Trgovinska zbornica v Pragi je izvolila svojega predsednika Vohanko za državnega poslanca, namesto dr. Fořta, ki je bil odložil poslanstvo vsled razpora z mlado-češkimi klubom.

Druge države. Italijanska banka išče za laško državo posojila 140 milijonov. Kdo bode neki dolg povrnili? — Uradno se poroča, da je v bitki pri Adovi odneslo pete 4511 vojakov, med njimi dva generala, 254 častnikov, 200 podčastnikov in 4054 prostakov. Zakaj uradno ne sporočajo, koliko jih svojih pet ni odneslo? Po nekem zasebnem poročilu je bilo 5000 mrtvih in 8000 ranjenih. — Nemški državni zbor je dne 21. sušca t. l. praznoval 25letnico svojega obstanka z navadnim obedom. — Nov volilni zakon dobijo v Švediji. — Nekteri listi poročajo, da je sultan dal ukaz, naj se preženejo vsi krščanski misijonarji iz Armenije. Kaj poretó k temu „krščanske“ evropske države? — Perzijski šah (kralj) obhaja 6. vel. travna petdesetletnico svojega vladanja. Ruski car mu je podaril več topov in streljiva.

Gospodarske stvari.

Poskušanje surovega krompirja. Če se hoče vedeti, če je krompir dober, se prereže in oba kosa drug ob drugega drgneta. Pri dobrem krompirju se kosa sprijemata in naredé se nekake pene, pri slabem pa uhaja iz krompirja voda. Kar se tiče barve, je dober krompir znotraj bel ali malo rumenkast.

Vse suhe in bolne veje naj se pri sadnem drevju odstranijo po zimi, in sicer naj se odžagajo prav pri deblu. Če se rane po tem še obreže z nožem in pomaže z drevesnim voskom, hitreje zarastó.

Novičar.

Na Koroškem. Čč. rodoljube, cenjene somišljenike duhovskega in posvetnega stanú, opozarjamo zopet na občni zbor našega katoliško-političnega in gospodarskega društva v četrtek dne 23. t. m. in prosimo, da se važnega zborovanja v prav častnem številu udeležé! — Velikonočni prazniki so bili precej mrzli in neprijetni. Pri navadnem streljanju so se zgodile iz nepredvidnosti na več krajih nesreče. — Koroški učitelji so o veliki noči zborovali v Šmohoru. Nemški časniki obširno poročajo o tem; da bi pa gg. učitelji pogledali skupno kako cerkev tudi od znotraj, nikjer ne beremo. — Za celovškega župana so dne 8. t. m. izbrali dosedanega podžupana Neuberja z 22 od 25 glasov. Odborniki Haderer, Bierbaum in Rektoržik so odložili odbornišvo. Kdo bode zdaj namesto kofetarja Hadererja rogovilil proti Slovencem in varoval nemški značaj mesta celovškega? — Celovško mesto napravi novo pokopališče na „vresu“ pod Št. Jurjem. — V Gutštanjih so ustanovili nek „musikverein“. Čemu? — Humberški most je zavoljo poprav od 15. malega travna do 2. velikega travna vsak dan zaprt od 10. ure popoldne do 3. ure popoldne. — Na Koroškem so lani skuhali 188.425 hektolitrov piva. Od teh se je plačalo davka 368.427 gld. V celi Avstriji se je zvarilo piva 17.955.164 hektolitrov in za to se je plačalo davka 33.941.131 gld. — Neznane mrliča (moškega) so našli dne 9. malega travna na železničnem tiru blizu Sinče vasi. Orožniki poizvedujejo, kdo je. — V Beljaku so imeli minuli teden

občinske volitve. Izvoljen je tudi jeden socijalni demokrat in jeden Čeh (uradnik), dasi so proti njima nemški prenapetneži strastno agitovali. — Dne 23. t. m. po občnem zboru katoliško-političnega in gospodarskega društva bode, na željo nekterih rodoljubov, razgovor o jednotnem poslovanju, posebno pa o jednotni obrestni meri slovenskih posojilnic. Zastopniki posojilnic se uljudno vabijo k temu posvetovanju.

Na Kranjskem. Na velikonočno nedeljo je bila v Ljubljani zaobljubljena procesija, da Bog obvaruje mesto in deželo šibe potresa. Udeležilo se je je nad 20.000 ljudij. — Kranjska deželna vlada ni potrdila načrta, po katerem naj bi se zdaj zidalo v Ljubljani. S tem se je zidanje po nepotrebnem zavleklo. — Čisti dohodek od koncertov „Glasbene Matice“ na Dunaju znaša 1202 gld. in se dá za dunajske dobrodelne naprave. — Ljubljansko katoliško-politično društvo je imelo dne 12. t. m. občni zbor, ki je pokazal, da je društvo tudi v minulom letu vsajrajno in uspešno delovalo. V preteklem letu je bilo na Kranjskem 29 katoliško-političnih shodov. — Kranjska hranilnica je razdelila 41.339 gld. za razne podpore.

Na Štajarskem. Velik pretep med hlapi in vojaki je bil na velikonočno nedeljo v mariborskem mestnem vrtu. Nekaj jih je težko ranjenih. Tako se posvečujejo veliki prazniki! — Sekvestrali so občinske dohodke v Pletrovčah. Občina je že več let davkarji dolžna nad 2000 gld. Značilno je, da je občinski zastop v nemčurskih rokah. — Gradba „Národnega doma“ v Celji hitro in dobro napreduje na veliko jezo celjskih nemčurčkov, katerim se sline cedijo, da oni še nimajo svoje „nemške hiše“, za katero še le beračijo po širnem svetu. — Novo šolo dobijo v Ponikvah. — Znani in vrli rodoljub v Žalecu g. Jan. Hausenbichler je umrl dne 11. malega travna. Za národno stvar si je pridobil mnogo zaslug. Dne 15. t. m. pa je umrl v Celju v najlepših letih odlični slovenski jezikoslovec in pisatelj, učitelj jugoslovanskih jezikov na graškem vsučilišču, g. dr. Vatroslav Oblak. Lahka jima zemlja! — Velike vojaške vaje bodo letos na Štajarskem od 20. do 24. kimovca.

Na Primorskem. Precej močen potres čutili so na velikonočno nedeljo proti 11. uri zvečer po Goriškem, posebno na Tolminskem. V noči od 28. na 29. sušca je bilo čutili potres v vzhodni Istri, posebno na Voloskem in v Opatiji. — V Rovinju so zaprli tri laške delavce pri železnici, kateri so že skozi 18 let kradli iz železniških voz razne stvari. — V Trstu si je jednoletni prostovoljec Zelinka iz strahu, da ga zadene občutna kazen zaradi nekega pregreška, končal življenje na nenavadnem način. Zvezal si je nogi in privezal okolu vrata precej velik kamen ter skočil v neki vodnjak, kjer je utonil. — Velikonočni ponedeljek je obiskal Gorico neustrašeni prvobornik krščanskega ljudstva dr. K. Lueger. Številno zbrano občinstvo ga je burno pozdravljalo. Zvečer je bil shod, kjer so govorili dr. Gregorčič, A. Gabršček, dr. Lueger in Schneider. Dr. Lueger je v jednournem izbornem govoru razkril rane, na katerih hira kmeti in obrtni stan. — V občini Boljun so zmagali pri občinskih volitvah prvokrat Hrvatje. — V Pazinu so osnovali sokolsko društvo, prvo v Istri. — V Trstu so umrli dne 15. t. m. preč. g. stolni prošt in kapiteljski vikar dr. Ivan Šust, stari 65 let. Bili so zaslužen duhovnik in zvest rodoljub. N. p. v. m.!

Po drugih deželah. Na pruskem Šleskem se je v katoviških premogokopih po noči med 3. in 4. t. m. dogodila grozna nesreča. V jami se je vnelo in pri tem je nad 70 delavcev izgubilo svoje življenje. Uboge vdove in zapuščene sirote! — Ogerski deželnobrambeni minister je povedal, da je na Ogerskem kakih 160.000 mladeničev, ki so se odtegnili vojaškemu naboru in jih ni moč dobiti. Vsako leto se na Ogerskem kakih 34.000 mladeničev odtegne vojaški službi in skoro nobenega ne morejo dobiti. — Na bregu finskega morja (v Rusiji) je vihar odtrgal ledeno plast, na ktere je stalo 26 ribičev. Gnal je led v široko morje. Neki parnik se je podal na pot, da ribiče reši. — Na Nemškem našli so koncem l. 1895. vkup 52.244.503 ljudi. — Na velikonočno nedeljo je bila rodbina uradnega sluga Novaka na Dunaju zbrana pri južini. Po južini je 20letni domači sin v šali vzel očetov revolver in rekel materi: Mati, zdaj vas bom ustrelil. V tem hipu se je sprožil revolver in krogla je postarano ženo zadela v oko. Sin, ki ni vedel, da je revolver nabit, je strahu omedlel. Mati je drugi dan umrla. — V Manili na filipinskem otoku je dne 6. t. m. grozen požar uničil nad 4000 hiš. Človek ni noben zgorel. 30.000 prebivalcev je brez strehe.

Slovenske novice. Dne 8. svečana je umrl v Sarajevu Gjorgje Nikolajević, nadškof sarajevski, veliki dobrotnik srbskega národa. Znan je tudi kot dober pisatelj. V svojem življenju je daroval za razne rodoljubne in dobrodelne namene 104.000 gold. V svoji oporoki je poleg tega še daroval v iste namene 53.800 gld. Lahka mu zemlja! —

Predsednikom srbske akademije je bil izvoljen slavni srbski pisatelj Milan Miličević. Pr tej priliki je daroval naučnemu ministerstvu 1000 dinarjev za zidanje akademijske palače. Slava mu! — Sotrudnik slovaških „Narodnih Novin“ J. Žiak je bil od madjarskih porotnikov obsojen na 4 mesece ječe in 100 gld. globe. Madjarska obtožba pravi, da Žiak „javno obrekuje vladu“. Dozdaj pa je še prost, ker so slovaški rodoljubi za njega dali precejšnjo denarno zastavo. — Češko-slovansko društvo v Pragi, kojega namen je gojiti vzajemnost med Čehi in Slovenci, je imelo dne 27. svečana svoj občni zbor. Društvo podpira slovensko slovstvo s tem, da je ustanovni ud „Slovenske Matice“, „družbe sv. Mohorja“, „Dramatičnega društva“, „Glasbene Matice“, „Narodne šole“ in „družbe sv. Cirila in Metoda“. Ponesrečenim Ljubljancem je lani poslalo 863 gld. in podpiralo je revne Slovence, kateri v Pragi obiskujejo latinske in visoke šole. Predsednik društva je g. J. Lego, podpredsednik č. g. Fr. Ekert, župnik. — V Pragi je začel izhajati nov strokovnjaški list „Český filatelista“, kateri hoče gojiti zanimanje za poštné znamke in širiti njih nabiranje. Prva številka lista, ki nam je došla, je prav zanimiva. Naročnina 1 gld. 20 kr. na leto.

Nove knjige. * * * „Pomladni glasi, posvečeni slovenski mladini z 8 slikami. VI. Uredil in založil Matija Prelesnik.“ Lepa knjižica, ki obsega daljši spis „Iz potne torbice“ o Benetkah, pesni, pripovedke itd. bode dobro ugajala mladini in želim, da bi se prav razširila. Broširana stane 30 kr., v polplatnu 40 kr., v celo platno 55 kr.; po pošti 5 kr. več. Dobi se pri Evgenu Lampetu, bogoslovcu v Ljubljani. — „Slovenske knjižice“ je izšel združeni 48. in 49. zvezek, obsegajoč poezije Jos. Pagliaruzziya Krilana. Posamezni zvezek se dobiva po 50 kr. — „Knjižnice za mladino“ 15. snopič prinaša „Zelene liste“, kratke pripovedi za otroke, stare 6 do 10 let. Po Fr. Wiedemanu poslovenil A. Brezovnik, učitelj. Obedve knjižnici izdaja A. Gabršček v Gorici. Slovenska knjižnica stane na leto 1 gld. 80 kr., Knjižnica za mladino 2 gld. 40 kr. — Isti založnik bode tekom tega leta izdal znamenito knjigo: „Materino delo za Boga in domovino“, prestavljeno iz hrvaškega. Spisal je knjigo župnik Iv. M. Jemeršič. Cena v razprodaji bo 60 kr., po pošti 70 kr., kolikor stane izvirnik. Za iste rodoljube, ki se naprej naročé in pošljejo denar do konca velikega travna t. l., znaša cena le 50 kr. s poštnino vred.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Za knezoškof. duhovne svetovalce so bili imenovani preč. gg. Franc Petek, dekanjski administrator in župnik v Grebinju; Albin Jörger, kanonik in mestni župnik v Strassburgu; Franc Zentrich, dekan in mestni župnik v Pliberku, Franc Urabl, župnik v Bergu in Janez Lampersberger, župnik v Starem Trgu. — Za ekspozita v Rajbl pride preč. g. Matevž Germ, dosedaj provizor v Štebnu v Podjunki dolini.

Naznanilo.

Naznanjamo slavnemu občinstvu, da slovensko posojilno in hranilno društvo odslej ni več na benediktinskem trgu št. 4, ampak v Pavlič-evih ulicah št. 7 (v prej Andrej Einspielerjevi hiši).

Listnica uredništva.

Popravek: Po pomoti se je natisnila pod zadnji podlistek šifra „Č“, namesto „—č“, kar naj se popravi. Več dopisov je moralo zbog pretesnega prostora zaostati, kar naj nam gg. dopisniki ne zamerijo.

Tržne cene v Celovcu

dne 16. mal. travna.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	05	6	31
rž	4	57	5	71
ječmen	3	92	4	90
oves	2	59	3	24
hejda	3	45	4	31
turšica (sirk)	3	70	4	62
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	80	1	30
deteljno semé	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 90 kr. kisló 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 10 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 66 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 180 do 190 gld.

Loterijske srečke od 11. mal. travna.

Trst 5 59 76 66 73
Linc 13 76 58 15 59

Naznanila.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzkyjeve ulice št. 1.

Sprejme učenca, zmožnega slovenskega in nemškega jezika, takoj **Edvard Moro,** trgovec na Vrbi ob Vrbskem jezeru.

Tovarna za kmetijske stroje.

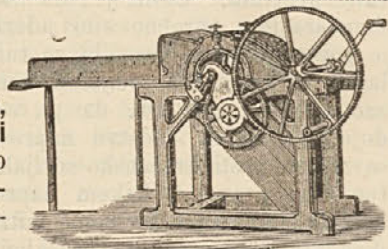
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse šte. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki **vodovodi,** ki sami vodonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobno na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Spoštovane gospodinje!

Kupujte

le pravo

ÖLZ-ovo KAVO.

Zakaj? Zato, ker daje ta kavi prijetno vonjavo (dišavo) in lepo zlatorujavo barvo. — Dalje, ker je po preiskavah cesarskega svetnika gosp. dr. Eugling-a iz najboljšje surovine skrbno prirejena. — Ker je prav zdatna. — Ker daje kavi prav prijeten ukus in je dobra hrana.

Da ne bode kdo **ogoljufan,** naj pazi

pri nakupovanju natanjko na ime

Bratje Ölz.

Ölz-ova kava je dobiti v vseh prodajalnicah.

Poslužujte se in pijte le samo

Tauber-jevo sladno kavo z imenom „Hanna“,

ki je gledé na prijetno dišavo in vrednost redilne snovi nedosegljiva.

Jajca za valjenje

pristnih brahma-kokošij komad po 15 kr., holandk, črnih, z velikimi belimi čopi, komad po 25 kr., houdans komad po 25 kr., pristnih štajerskih kokošij komad po 10 kr., srebrnih paduvank komad po 30 kr., langhans komad po 30 kr., puranov komad po 30 kr., srebrnih wyandottes komad po 30 kr., italijank komad po 30 kr., prtilikov komad po 30 kr., košnišnk komad po 25 kr., sedmograških golovratk komad po 20 kr., dorking komad po 25 kr., jokohamk komad po 50 kr., endemskih orjaških gosij komad po 1 gld., pekinških rac komad po 20 kr., velikih štajerskih rac komad po 20 kr. Razpošiljam jajca za valjenje živalij čistega plemena, ki so že bile večkrat odlikovane in dajem jamstvo za čistost in pristnost plemen.

Maks Pauly, Köflach (Štajersko).

Malo posestvo v Libeliški fari,

obsegajoče 9 oralov zemljišča, 12 mernikov posetve, z gozdom za domačijo, pri cesti in blizo železnice ter trga ležeče, je na prodaj. Posestvo je v dobrem stanu in je cenjeno na 1600 gld. Kupci naj se oglasiijo pri županu v Libeličah (Leifling) na Koroškem.

Ave!

Sedemnajst Marijinih pesem za majnik, za mešan zbor, samospeve in s spremljevanjem orgelj, zložil Ign. Hladnik. Op. 25. Cena 70 kr.

Pangelingua in štiri Hymne

za procesije o presv. Rešnjem Telesu, za mešan zbor. Cena 30 kr. Obedva dela ob enem s poštnino 85 kr. Dobi se pri skladatelju v Novomestu Dolenjsko.

Najnovejše mode

slamnike

prav lepo štafirane, za ženske in moške, v veliki izbiri prav dober kup, kakor tudi raznovrstno perilo, igrače, košare ali canje in druge drobnine priporoča

Marija Possod

v Celovcu, Burggasse šte. 2.

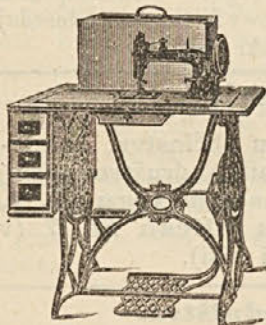
(Nasproti železninarja Franc Sadnikar-ja.)

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

Lepo, dobro ohranjeno posestvo

v Lesinjah v Tinjski fari je na prodaj. Obsega vkup 32 oralov, in sicer: 12 oralov posetve, 12 oralov dobro obraščenega gozda, 5 oralov travnikov in 3 orale sadnega vrta okoli hiše. Več se izve pri Jakobu Harihu, posestniku v Lesinjah, pošta Tinje (Tainach) na Koroškem.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravlja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljšje, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne boleznin in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franco.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

IVAN SCHINDLER
Izdelovavec strojev in naprav
izdeli in pošilja vsa varstva za najboljše kakošnost in za najprikladnejše pletilne pogoje:
STROJEVE, SPRAVE, ORODJE VSAKE VRSTE ZA KMETIJSKE, OBERTIJSKE IN POHISNE NAMENBE
Kataloge v slovenščini z več od 250 podob razpustilam zastoj.
Popravila se priznajo za najboljše in najprimernejše izpeljave.
Odstrovanje prisotnih starih delov za stroje vsake vrste.
Naj se jasno na naris in oboro padno zapremlja.
IVANA SCHINDLER
Izdelovavec strojev
v Humbergu pri Dunaju.

Kathreiner
KNEIPPPOVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.
Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirmo zavoje z imenom **Kathreiner**

Med, garantiran pitanec,

priporoča bučelarjem v plehastih škatljicah po 5 kil franko za 3 gld. 25 kr.; v škafih po 30 in 40 kil, kilo po 48 kr., proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Brinjevec,

pravi, natorni, liter po 1 gld. 20 kr. Kdor vzame tri litre, prejme ga franko za 4 gld. 30 kr.

Sadjevec (Säuerling),

liter po 90 kr., za gostilničarje pri večji množini ceneje.

Cviček (Mahrwein),

bele ali rudečkaste barve, liter po 24 do 28 kr.

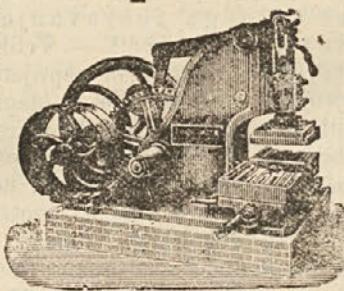
Dobro hrvatsko vino,

liter po 24 kr., v sodčehkih od 56 litrov naprej. Za pristnost se jamči.

Egidij Jeglič,

trgovec in bučelar v Selu, pošta Lesce-Bled na Kranjskem.

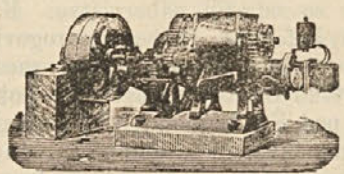
Opekarske stroje

najboljše vrste, prodaja ceno in pod ugodnimi pogoji

Louis Jäger,

tovarna za opekarske stroje, Köln-Ehrenfeld, podružnica v Pragi, Kraljevi Vinogradi, Žižkove ulice št. 833.

Tudi prevzame popolne uredbe opekarn, samotnih tovarn, tovarn za rezane ali zgubane opeke, za glinaste cevi, za priranje cementsa, mavcaitd.

Ceniki in proračuni se pošiljajo na zahtevanje brezplačno. Na razpolaganje so najboljša priporočila. Izgotovljene naprave so v tovarni na ogled razpostavljene.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitekov itd. po najnižjih cenah.